

“Το Νταβός υπήρξε πανωλεθρία”

Ο Κωνσταντίνος Μητσοτάκης εκρήγνυται ενθυμούμενος τη συνάντηση Παπανδρέου-Οζάλ και εξηγεί τους λόγους για τους οποίους είναι εξοργισμένος

Ο πρώην πρωθυπουργός και επίτιμος αρχηγός της Νέας Δημοκρατίας, υπογραμμίζει ότι η συνάντηση Παπανδρέου-Οζάλ υπήρξε μεγάλο σφάλμα της ελληνικής πολιτικής, το οποίο έβλαψε τα συμφέροντα της χώρας μας.

Τονίζει επίσης ότι ο Α. Παπανδρέου ουδέποτε πίστεψε στον διάλογο.

- Τελικά για εσάς, τί υπήρξε η ιστορία του Νταβός των Παπανδρέου - Οζάλ; Ανοιγμα; Χαμένη ευκαιρία; Ελπίδα; Λάθος κίνηση;

➤ Το Νταβός αποτελεί κλασικό παράδειγμα προς αποφυγήν. Ας αφήσουμε τα αδιέξοδα που δρομολόγησε το *mea culpa*, το Κυπριακό στο ράφι. Ας πάμε στην ουσία.

Ο Παπανδρέου ηρνεύτο τον διάλογο: Ήταν μια εσφαλμένη πολιτική, αλλά ήταν πολιτική του. Κάποια στιγμή δεν το άντεχε πλέον να τηρεί αυτή τη θέση και ξεκίνησε κινήσεις διαλόγου σε υψηλό επίπεδο.

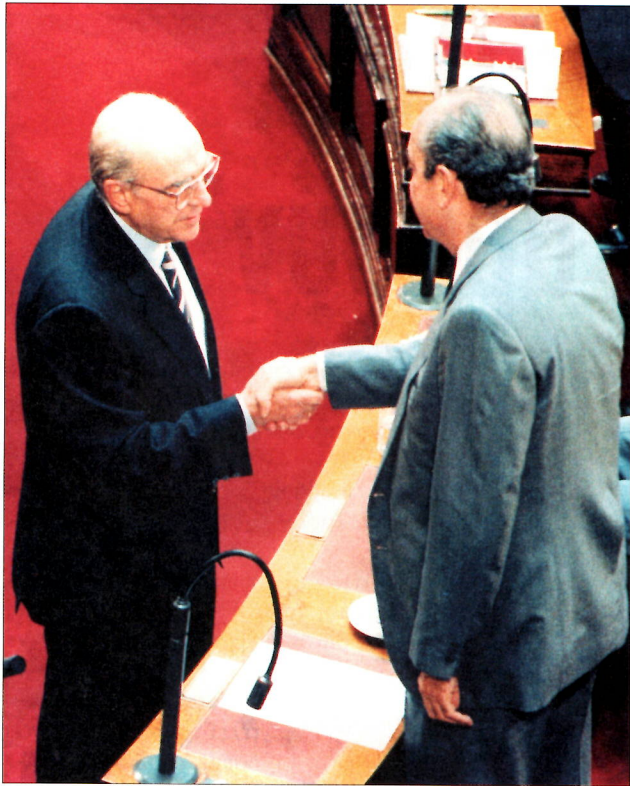
Αυτό ήταν το Νταβός - όπου, όμως, επέγχε ανέτοιμος. Γι' αυτό και υπέστη πανωλεθρία και ζημίωσε τα ελληνικά συμφέροντα.

ΜΙΣΟΣ ΑΙΩΝΑΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΔΡΑΣΗΣ

Ο Κωνσταντίνος Μητσοτάκης έχει πλούσια και μακρόχρονη (από το 1946) δραστηριότητα στην πολιτική ζωή. Σπουδάσε νομικά και πολιτικές επιστήμες και έχει διατελέσει βουλευτής, υπουργός και πρωθυπουργός.

- **1918:** Γεννήθηκε στα Χανιά.
- **1941:** Δικηγόρος Αθηνών
- **1942-44:** Δικηγόρος στην Κρήτη
- **1946-1958:** Εξελέγη πέντε φορές βουλευτής της Ένωσης Κέντρου
- **1951:** Υφυπουργός Δημοσίων Έργων και υπουργός Συγκοινωνιών, Οικονομικών και Δημοσίων Έργων

- **1961-1964:** Εξελέγη τρεις φορές βουλευτής του Κόμματος Φιλελευθέρων
- **1963, 1964-65 :** Υπουργός Οικονομικών
- **1965-66:** Υπουργός Συντονισμού
- **1968-73:** Ζει στο Παρίσι
- **1977, 1981:** Εξελέγη δύο φορές βουλευτής (Κόμμα Φιλελευθέρων, Νέα Δημοκρατία).
- **1978-80:** Υπουργός Συντονισμού
- **1980-81:** Υπουργός Εξωτερικών
- **1984-1993:** Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας
- **1990-93:** Πρωθυπουργός
- **Από 1993:** Επίτιμος πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας

“Ο Παπανδρέου έκανε εξωτερική πολιτική ερασιτέχνη. Αυτοσχεδίαζε”

- Δεν είναι μεγάλος λόγος η αναφορά σε “παρωλεθρία”;

➤ Όχι, δεν είναι καθόλου μεγάλος λόγος. Μετέβη το 1988 στο Νταβός απροετοίμαστος και υπέστη πανωλεθρία. Να σας θυμίσω, ότι και ο ίδιος εν συνεχεία απεκήρυξε στην

ουσία το διαβόητο εκείνο κοινό ανακοινωθέν, που έφθασε να διερωτάται ποιός το είχε γράψει. Και για να μην μένουν αναπάντητα ερωτήματα ενώπιον της ιστορίας, την απάντηση τού την έδωσα εγώ, όταν συναντηθήκαμε και διασταυρώσαμε απόψεις...

- Υπήρξε ποτέ συνάντησή σας, διάλογος με τον Ανδρέα Παπανδρέου;

➤ Υπήρξε μια φορά, αλλά έμμεσα, όταν μιλήσαμε στο Πάντειο Πανεπι-

“Ο Παπανδρέου τον ελληνοτουρκικό διάλογο δεν τονπίστεψε ούτε όταν τον ηρνείτο, ούτε όταν τον μεθόδευε, ούτε όταν τον έκανε!”

μηθόδευε, ούτε όταν τον έκανε! Γι’ αυτό και το Νταβός του 1988 δεν άφησε τίποτε πίσω του.

- Ούτε το Μνημόνιο Παπούλια - Γιλμάζ, που ακόμη και σήμερα αξιοποιείται για να περιορίζονται οι τρικυμίες στο Αιγαίο, αναγνωρίζετε ως θετικό του Νταβός;

➤ Αυτό είναι άλλη υπόθεση, προέκυψε σε άλλο πλαίσιο και με άλλη διαδικασία. Ο Παπανδρέου διετή-

στήμιο επί των θεμάτων εξωτερικής πολιτικής - όχι απ’ ευθείας αλλά στο πλαίσιο τοποθετήσεων των πολιτικών αρχηγών. Και τότε του είπα να μην ψάχνει τον συντάκτη του κοινού ανακοινωθέντος του Νταβός, που δεν ήταν άλλος από τον Μεσούτ Γιλμάζ.

Τον είχα ρωτήσει απ’ ευθείας και μου το είπε ο ίδιος ο Γιλμάζ, αυτό, όταν του σχολίαζα ως αρνητικό για τα Ελληνοτουρκικά εκείνο το κείμενο, προσθέτοντας:

“Αφού το προσυπέγραψε ο Παπανδρέου τί να κάνω; Να μην το δεχθώ;”

Όμως η ουσία δεν βρίσκεται σε αυτά. Η ουσία βρίσκεται στο ότι ο Παπανδρέου τον ελληνοτουρκικό διάλογο δεν τονπίστεψε ούτε όταν τον ηρνείτο, ούτε όταν τον

ρησε αυτή τη βαθύτερη απόθεση προς τον διάλογο όσο κι αν η πραγματικότητα του απεδείκνυε το ανεδαφικό της στάσεώς του:

Ενθυμούμαι ότι όταν έκανα εγώ το δικό μου Νταβός, το 1992, και συνεκάλεσα Συμβούλιο των πολιτικών αρχηγών υπό τον Καραμανλή, συνεφώνησε τότε στην ανάγκη του διαλόγου - και ξέρετε τί μου εξήτησε; Να μην τον αποκαλούμε “διάλογο”, αλλά “ανοιχτή γραμμή επικοινωνίας”! Του αποκρίθηκα, “όπως θέλεις πες το, εμείς διάλογο κάνουμε”. Ευθύς ως έγινε πρωθυπουργός και πάλι, το 1993, εγκατέλειψε τον διάλογο. Με αποτέλεσμα τί; Να φθάσουμε στα Ιμια.

- Τόσο απλό; Τόσο ευθύγραμμο;

➤ Τόσο απλό: Αν υπήρχε διάλογος, δεν θα φθάναμε στα Ιμια.

- Επιστροφή στο Νταβός και στις διαδικασίες του. Όλη αυτή η επιχειρηματική διάσταση, ο άτυπος χαρακτήρας των συναντήσεων, είναι, κατά τη δική σας εκτίμηση, κάτι καλό ή κάτι επικίνδυνο;

➤ Καλό είναι και χρήσιμο και αξιοποιήσιμο. Οφείλει, όμως, εκείνος που χειρίζεται τα θέματα να ξέρει τί γυρεύει.

Ακριβώς επειδή η διαδικασία είναι χαλαρή, χρειάζεται να γνωρίζει ο εμπλεκόμενος πού θέλει να οδηγήσει τα πράγματα, και πώς. Το πρόβλημα είναι ότι ο Παπανδρέου δεν εγνώριζε εξωτερική πολιτική...

- Μα πώς είναι δυνατόν; Αφού στην ουσία μέσω της εξωτερικής πολιτικής σημάδεψε και το ΠΑΣΟΚ και, εν τέλει, την Ελλάδα...

➤ Επαναλαμβάνω: Ο Παπανδρέου δεν εγνώριζε από εξωτερική πολιτική. Δεν ησχολείτο με εξωτερική πολιτική. Έκανε εξωτερική πολιτική ερασιτέχνη. Αυτοσχεδίαζε. Αυτό ακριβώς συνέβη και στο Νταβός το 1988.